

„EDINOST“

izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtnih in sobotah**. Zjatanje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslov z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravitelstvo** ulica Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so preste postojne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Deželni zbor istrski.

II. seja.

Navzoči: predsednik M. Campitelli, 29 poslancev, e. kr. namestnik vitez Rinaldini, vladni zastopnik, okrajni glavar Fabiani. (Galerija natlačena kakor pri prvi seji).

Predsednik etvarja sejo ob 11. uri in pol z izjavo, da se zapisnik 1. seje prečita v prihodnji seji, ker ni še gotov.

Posl. Sabino Vidulich polaga slovesno obljubo.

Predsednik priobčuje poziv ordinarijata v Poreču k sv. maši ter naznanja, da škofa iz Trsta in Krka ne moreta priti k razpravam.

Potem se je prešlo k izvolitvi 2 tajnikov in šestorice revizorjev. Tajnikoma sta bila izvoljena poslanca Chersich in Vareton z 21 glasovi. Vsi člani hrvatsko-slovenskega kluba — 8 njih — glasovali so za posl. Kompareta in Bennati, torej za jednega iz večine in jednega iz manjšine.

Revizorji so bili izvoljeni: de Franceschi, Glezer, Polesini, Tomasi, Vergottini in Vidulich z 21 glasovi. Manjšina je zopet oddala 8 glasov za Kozulića, Mandića, Gambinija, Clevo, dra. Venierja in de Franceschija; torej le za dva svoja in četvorico iz večine.

Torej so tudi te volitve v bengališkem svitu pokazale „pravicoljubje“ italijanske večine.

Ko je predsednik priobčil razne prispevke, so bili na predlog deželnega odbornika Gambinija izvoljeni v finančni odsek z 21 glasovi: Bubba, Canciani, Doblanovich, Tomasi, dr. Venier, Vergottini in Vidulich.

Videča tako brezobzirno postopanje oddala je manjšina bele listke.

Na predlog Gambinija so bili nadalje izvoljeni v politično-gospodarski odsek zopet z 21 glasovi: Bennati, Constantini, de Franceschi, Glezer in Vareton. Manjšina je oddala zopet 8 belih listkov.

Posl. Bennati predlaga, naj se politično-gospodarskemu odseku izroči v proučenje včerajšnja prijava predsednikova o Najvišem odloku na

resolucijo zbornice od dne 14. januarja 1895. glede razpravnega jezika.

Temu, po našem menenju nečuvnemu predlogu je seveda slavna zbornica poreška pritrdila brez vsacega pomisleka. Pomembno je tudi, da je bil za ta predlog izbran ravno posl. Bennati, ki je sedel cesarskemu namestniku nasproti; menda so hoteli, da vsakdo takoj pogodi ost — te demonstracije.

Deželni odbornik Gambini predlaga, naj se volijo v šoski odsek: Bennati, Chersich, Constantini, Rizzi in Tamaro. Le-ti bili so izvoljeni zopet z 21 glasovi. Manjšina je oddala bele lističe.

Isti deželni odbornik predlaga v poljedelski odsek: Cancianija, Doblanovicha, Polesinija, N. Venierja in dra. Venierja. Manjšina je oddala bele listke.

Predsednik čita nadalnje uloge, prošnje, osnove itd., kar se izroča pojedinim odsekom. Isti javlja, da pride v prihodnji seji na dnevni red poročilo deželnega odbora o volitvah v deželni zbor; da bo deželnemu zborn izvoliti 3 člene v deželno komisijo za pregledanje katastra, 4 člene v deželni odbor in 4 svetovalce v upravo kreditnega zavoda.

Po tej prijavi zaključil predsednik sejo.

Sodne razmere na Goriškem.

Interpelacija

poslancev **Alfreda Coronini-ja**, **Blaža Grčca** in tovarišev na Njega Prezvzišenost gospoda pravosodnega ministra in na Njega Prezvzišenost gospoda ministra notranjih poslov radi nepravilnosti pri odločilih na Primorskem sploh in radi sestavljanja porote posebej.

III.

Dasi je po entnografičnem razmerju popolnoma mogoča razdelitev uradniških močij, po znanju sodnih jezikov in poznanju narodnosti, dasi zakon odločno zahteva rabo deželnega kot sodnega jezika, kako razpostavljajo se sodniki, kako izbirajo se porotniki, kako razlaga in izvaja se zakon v istini!

Izmed vseh v uvodu naštetih sodišč s slo-

za liho. Sicer so ljudje govorili, da to ni bilo naravno belilo in rudečilo, temveč da je malo „na-farbana“, kajti njen vrat je bil, z svojo temno kožo, v velikem kontrastu z obličjem. Tako so govorili zlobni jeziki ali Jusuf se je presneto malo zmenil za to, kajti njemu je preveč ugajala nje bujna postava in morda še bolj njena izvrstna hercegovska kapljica. Kakor sem že gori rekel: sedel je na drago preprogo, kojoj mu je darovala njegova krščena ljubica, pojel svojo frugalno večerjo, potem pa se je stegnil po preprogi ter kmalo na to zasmrčal, kakor medved v svojem zimskem spanju.

Tako je počival že par ur ter sanjal ravno o svoji Mani, ko je začul razbijanje po vratih, potem pa klice svojega prijatelja: „Oho, Jusufe! Vstani, druga ura je...“, ti pa spiš, kakor da se ne misliš nikdar prebuditi!“

„Oho, evo me! Ravno sem sanjal o Mani, kako da me pritiska na svoje ljubeznipolno srce, ti pa prihajaš in me vzbujáš iz toli sladkega spanja!“

„Jusufe! Švabico je greh ljubiti, boš videl,

venskim prebivalstvom, le eno vrši svoje posle po duhu zakona, na korist naroda in države. Edino sodišče v Tolminu rabi kot izključni sodni jezik oni, kateri govoré stranke, obdolženci, priče in varovanci, z eno besedo: ljudstvo.

Edino to sodišče je v rokah moža in voditelja, ki pozna in spoštuje ljudstvo, ki je ne le sam pravičen ljudstvu, ampak ima tudi srca in odločnosti dovolj, da to zahteva od podrejenih mu uradnikov.

Sodišča v Kanalu, Boveu, Ajdovščini, Komnu in Sežani proizvajajo v kazenskih zadevah le nemške ali laške zapisnike. V civilnih zadevah pišeta slovenski sodnika v Kanalu in Ajdovščini. Sodišče v Cerknem menjava nemško in slovensko pisavo. Ena sodišča pišejo nadpise zapisniku v uradnem notranjem jeziku, izjave strank in izpovedbe prič v slovenskem jeziku.

(Opomba uredništva. Kolikor smo mi obveščeni, uraduje c. kr. okrajno sodišče v Sežani v civilnih stvareh **izključno slovenski** s slovenskimi strankami. V kazenskih stvareh pa uraduje isto sodišče, kakor vsa sodišča v okrožju tržaškega deželnega sodišča, nemški ali vsaj večinoma nemški, — menda na ukaz ali željo deželnega sodišča samega. Gledé sodišča sežanskega so torej gospodje interpelanti netočno informirani ter delajo nehoté krivico sodišču sežanskemu vsaj kolikor se tiče uradovanja v civilnih stvareh.)

Okrajna sodišča v Gorici, Korminu, Tržiču, Gradiški, okrožno sodišče v Gorici in deželno sodišče v Trstu poslujejo le italijanski, za nje Slovenec sploh ni na svetu.

In vendar je sodnik v Bolcu usposobljen za slovensčino, sta sodnika v Kanalu in Sežani slovenskega rodu, ima pristav v Kanalu potrdilo znanja slovenskega jezika, je pristav za kazenske zadeve tukajšnjega okrajnega sodišča slovenskega pokolenja, je drugi pristav, dokler je bil v Tolminu, slovenski posloval, so na razpolaganje pri tržaškem sodišču svétniki Slovenci in večí deželnih jezikov.

Od kod to različje v poslovanju, v pokrajinah, kjer prebivajo izključno Slovenci, ako ne od vodstva justične uprave na Primorskem?

Ni skoro govoriti ob okrožnem sodišču v Gorici in deželnem sodišču v Trstu. Te dve čutite

da te Bog še kazni zato!“ odgovoril mu je oni od zunaj. „Ne bode dolgo, ko bodeš proklinjal njo in pa njen spomin!“

„Nikdar, nikdar! Jaz ne vem, kaj ti je v glavo padlo nocoj, da govoriš tako neumno!“

„Videli bomo, ha ha ha!“

Jusuf mu ni dalje odgovarjal, temveč se je brzo opravil ter potem, otvorivši vrata, stopil na ulico, kjer ga je nestrpno pričakoval njegov prijatelj.

Med raznimi pogovori prišla sta iz Nadkovača v Čemalušo ulico, k Ahmedovci kopelji, katera je bila, na veliko začudenje Jusufovo, odprta in razsvetljena.

„Glej, glej, Hasane! Vse odprto in žive duše ni tukaj! Kje je neki paznik, da plačava?“

„E, beži no, kaj te briga, že pride, če hoče! Hajdi, idiva! Tam-le se hitro slečeva in opereva, potem pa pojdeva na zajuterk k tvoji Mani!“

Jusuf, čuvši ime svoje miljenke, mu je brzo pritrdil, potem pa sta se začela kopati.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

2

Šejtan.

Po pripovedanju sarajevskih mosleminov.

Spisal Anton Zajc.

(Dalje.)

Hasan je krenil v neko stransko ulico, Jusuf pa je korakal par sto korakov dalje ter potem vstopil v svojo kočo, za njim pa so se zaprla teška lesena vrata. V koči sedel je na pisani čilim (preprogo), ki mu je služil za stol, mizo in posteljo in kojega bi gotovo ne bil dal za pol Sarajeva, kajti darovala mu ga je njegova ljubica, lastnica one male gostilne tam doli na Hiseti. Ker pa že ravno govorimo o njegovi izvoljenki, naj mi bode dopuščeno omeniti, da je bila Mana debeluhasta ženska, precej pisane prošlosti. Dalje tudi ni bila več tako mlada, po domače rečeno: bila je že v srpanu. Da pa ne bode kdo mislil, da je bila kakova grda babetina, zato moram omeniti, da je njeno lice bilo vedno belo ko prvi sneg in rudeče ko potonike, ki so rastle v njenem vrtu

se nekako vzvišene v neznanju in preziranju vsega, kar je slovenskega, v zanikanju temeljnih resnic naših zakonov, opiraje se na pravni nimbus, da sta uradovala doslej izključno le laški, da umeta le jezik Dantejev in njega avstrijskih potomcev.

Preiskovalne sodnike v Gorici in Trstu obhaja mračnica pri goli misli, da bi utegnili zapisati slovenski zapisnik. Kaj poreče na pritožbo zvestih avstrijskih podanikov mesta tržaškega višje sodišče in visoko ministerstvo? Res, da preiskovalna sodnika v Gorici in Trstu deloma opravičuje sicer važna okolnost, da ne umeta drugega deželne jezika. Saj justična uprava na Primorskem skuplja pri okrožnem sodišču v Gorici in Trstu le uradnike, ki imajo v mestu rodbinske zveze in so zgolj sinovi „avite colture“, tako, da je neznanje slovenskega jezika celó neko priporočilo za odličnija mesta sodnih pristavov.

Pristav v Komnu, dasi biva že leta med Slovenci, ni v stanu zapisati neutegoma rek v slovensčini. Justična uprava na Primorskem ima uradoma v svojih tabelah izpričane morda druge kvalifikacije. Slovensko ljudstvo v navedenih okrajih pa je priča in porok za to, da so one kvalifikacije neistinite in le formelne.

Politiške vesti.

V TRSTU dne 16. januarja. 1896.

Deželni zbori. V deželnem zboru istrskem imeli so torej včeraj tretjo sejo. Na dnevnem redu je bila zeló zanimiva točka: odobrenje volitev. Ker so se širile — kakor že omenjeno — razne govorice o nakanah italijanske večine, pričakovali smo seveda veliko radovednostjo poročila iz Poreča o včerajšnji seji. Toda: bodisi, da imajo gospóda vendar malo pomislekov proti takemu novemu nasilstvu, ali pa hočejo prihraniti udarec za koji poznejši dan, resnica je, da so se v včerajšnji seji izognili definitivni rešitvi s tem, da so vse volitve v kmečkih občinah izročili posebnemu odseku v poročanje.

O seji sami prinesemo seveda podrobno poročilo, in hočemo za danes omeniti le par stvari, ki nam pričajo vnovič, da večina noče in noče poznati temeljnih zakonov avstrijskih in da se nepremično klanjajo nasilnemu načelu, da mora biti večina prebivalstva brezpravna v političkem in narodnem pogledu in da mora biti le poslušna dekla — niti ne manjšini prebivalstva, ampak malemu številu signorov. Kaj naj si vendar za božjo voljo mislimo o resoluciji poslanca Costantinija, zahtevajoči, da se sodnim jezikom v Istri proglasi samo italijanščina?! Torej ne le iz dvorane deželnega zbora, ampak tudi iz sodne dvorane bi hoteli ti gospodje prognati naš jezik, jezik večine! In to v letu 1896, tri desetletja potem, ko se je v Avstriji uvelo ustavno življenje, in to v očigled ustavnim zakonom o ravnopravnosti vseh narodov! Res jako radovedni smo, kaj poreče takim zahtevam njegova ekscelencia minister pravosodja, ki se je kazal dosedaj dokaj liberalnega in pravičnega. Kaj poreče o ljudeh, ki se ne le nočejo brigati za določbe v ustavnih zakonih zajamčene ravnopravnosti, ampak tudi za neizogibno potrebo zanesljivega pravosodstva, za imperativ namreč, da sodnik mora razumeti stranko, kar bi pa bilo nemogoče, ako bi hotel občevati

z njo v jeziku, kojega ista ne razume. In komu na korist naj bi se uveljavili taki privilegiji? Komu na korist naj bi se večina v deželi proglasila brezpravno?! Morda na korist italijanske manjšine v deželi? Mar izvira Italijanu kaka škoda iz tega, ako Slovan vživa svoje pravo tudi pri sodišču; mar se je Italijanu dogodila krivica, ako je Slovan dobil od sodišča odlok v svojem materinem jeziku? Mi menimo, da Italijani morajo biti zadovoljni, da se jim le ne kratijo prava, a te jim se niso kratila nikdar, jim se ne kratijo sedaj, in mi Slovani ne zahtevamo, da bi se jim kedaj kratila. Komu na korist naj bi se torej — vprašati moramo še enkrat — istrski Slovani izobčili iz kroga onih, ki so deležni pravic, zajamčenih v zakonih?! To je jako zanimivo vprašanje — in razglabljanja o tem vprašanju so nas dovela do uverjenja, da ta besnost laške gospode proti našemu jeziku ne izvira le iz narodne jednostranosti in srditosti, ampak da je vzrok tolikemu nasprotstvu še drug, dokaj sebičen in prozajski: gospoda italijanski advokatje in notarji se bojé za ljubi kruhek, za svojo mastno klijentelo, ker vedo, da bi se morali ali učiti našemu jeziku — in tega nočejo — ali pa bi se morali odpovedati službovanju in čisto tudi bogatenju med našim ljudstvom. Hinc illae lacrumae. Mi pa stojimo na stališču, da pravdni redi se ne smejo določati po želji tega ali onega posamičnika, ki je v skrbi za povsem zasebne koristi svojega ljubega „jaz“, ampak v zmislu splošne javne potrebe in pa v zmislu onih določil, ki so podlaga vsemu pravosodstvu: v zmislu določil — zakona.

Tako in ne drugače bode moral odgovoriti ekscelencia Gleispach na resolucijo Costantinijevo, ki ni le drzna, ampak tudi smešna. Sicer pa je vsakemu nedotakljivo pravo, da se blamira pred svetom, kolikor mu drago, a mi sodimo, da so se gospóda z omenjeno resolucijo prav pošteno blamirali.

Ob tej priliki bi radi spregovorili par besed o dogodkih v prvi in drugi seji deželnega zbora istrskega. Ekscelencia Badeni je ravno po teh dveh sejah zadobil ogromno gradiva, da more pač že danes sklepati z absolutno gotovostjo, na čigavi strani je krivda na hudih narodnih bojih v tej pokrajini. Primerja naj le postopanje pri otvoritveni seji italijanskega deželnega glavarja s postopanjem hrvatskega namestnika deželnemu glavarju! Primerja naj, kaka je pri volitvi v odseke (glej današnje poročilo o drugi seji) postopala italijanska večina, in kako je postopala slovanska manjšina! Deželni glavar je popolnoma preziral jezik večine prebivalstva, a njega namestnik — dasi se ne bi bilo čuditi, ako bi bil povrnil zob za zob, užaljen po toli prezirljivem postopanju — je pozabil rad na vse krivice in je izrazil svoje spoštovanje do italijanske narodnosti in italijanskega jezika. Pri volitvi v odseke zopet je italijanska večina — v zasmeh vsem parlamentarnim običajem — izključila zastopnike večine prebivalstva, dočim je hrvatska stranka glasovala za kandidate iz večine in manjšine. Italijanska večina je delala krivico, ne da bi mogla niti navidezno opravičiti svoje postopanje, slovanska manjšina pa je, vzlic vsem izzivanjem, povračala slabo z dobrim. Nam je jako všeč, da so se vse te stvari godile pred očmi ekscelence Rinaldinija, kateri bode mogel in moral, kot vesten uradnik in namestnik cesarjev v

tej pokrajini, poročati natančno: kdo je v Istri za spravo in kdo za nasilje!!

O včerajšnji tretji seji bilo bi še pripomniti, da je posl. dr. D. Trinajstić grajal, ker v zapisniku o prvi seji niso zabeleženi govori hrvatskih in slovenskih poslancev. Odgovor italijanske večine na to opravičeno pritožbo bil je ta, da je predsednik odzval besedo govorniku. Dobro pa je bilo, da je tudi vladni zastopnik prihital na pomoč vsaj v toliko, da je zahteval, naj se postavi v zapisnik prve seje, da je namestnik pozdravil zbor v italijanskem in hrvatskem jeziku. Tej zahtevi so seveda morali ustreči. Posl. Mandić se je dotaknil starega nedostatka, dejstva namreč, kako pomanjkljivo poroča slavni korespondenčni biró o razpravah v deželnem zboru. To pa je, kakor rečeno, že stara stvar, da omenjeni biró ni bil nikdar naklonjen Slovanom, zbok česar so tudi njega poročila dokaj tendenciozna. Odkrito bodi povedano, da mi gojimo jako malo nade, da bi bila poročila v bodočnosti objektivnejša.

V tej seji prišlo je zopet do nelojalne demonstracije. Kajti drugače ne moremo označiti dejstva, da predlogi poslancev Mandića in Jenka niso prišli v razpravo samo zato, ker niso bili stavljeni v italijanskem jeziku. In tako se drznejo postopati skoro v isti sapi, ko so izvedeli, da na Najvišem mestu sodijo drugače o razpravnem jeziku. Ali ni to demonstracija? In proti komu?!

Položenje na Češkem. Grof Thun, toliko imenovani namestnik češki, se mora slednjič vendar le umakniti pred odločno opozicijo Čehov. Oficijski glasi zatrjujejo sicer po svoji dobro plačani dolžnosti, da grof Thun se ne umakne pred grožnjami in demonstracijami Mladočehov, pripoznavajo pa vendar, da grof Thun mora poštovati dejstvo, da so Mladočehi, kojim je bil neizprosno protivnik, sedaj postali legalni zastopniki naroda, kar ni dopuščalo nade za uspešno poslovanje namestnika. Namestnik je zašel torej v neprijetno položaje, da se je moral izjaviti sedaj za to, sedaj za ono stranko. Odstop grofa Thuna da je torej le posledica odnošajev, kakor so se razvili že davno prej, predno se je sešel deželni zbor. Tega pa ne morejo želeči ni stranke, ni vlada, ni namestnik sam, da bi se še bolj poosttrili ti odnošaji. Iz vsega tega dolgega govoričenja je vendar le jasno to jedno, da se grof Thun umakne, ker so tako neizprosno zahtevali — Mladočehi!! Saj druge stranke mu niso delale opozicije. Ceterum censeo: ob nezadovoljnosti važnega naroda češkega se ne more trajno vzdržati noben zistem. O tem so se uverila vsa dosedanja ministerstva in tako se najbrže dozdeva tudi grofu Badeniju. Zato se je raje znebil grofa Thuna, nego da bi dopustil, da bi neprestano visel nad njim Damoklejev meč nasprotstva med legalnimi zastopniki naroda češkega in pa zastopnikom vlade.

Grof Thun je podal svoje demisijo že 7. januarja, torej pred ono znamenito sejo, ko so se vršile volitve v odseke in se je pokazalo zopet, kako navdušeni so nemški liberalci za popolno enakopravnost v vseh zastopih, kjer ne morejo delati krivice drugim, ali jasneje povedano, kjer — so oni v manjšini.

Javno razgovarjanje o nasledniku za grofom Thunom se je že pričelo. V današnjem zjutranjem izdanju smo že omenili maloverjetne vesti, da je

Obnarodimo še nekaj.

Tko istinu gude, gudalom ga po prstima biju.
Srbska narodna prislavica.

Razpravo: „Čuvajmo svoje prastarine“ nisem prošel povsod blagopoločno. Prav malo sem ugodil ž njoj ljubljanskim pismoukom, živečim v okrutnem oblasti gorenjščine, v katerej cvete tako zvano „bobikanje“,*) ki bje nam zapadnim Slovencem še neprijetnejše na ušesa, nego ubiti glasovi razpoklih zvonov.

Radujem se sicer, da se je vnelo o mojej razpravi živahno pravdanje, ker ono nam pojmove bistri in razbistri, a vendarle ni bilo lepo, da se je oglasil zoper njo, ne umereno, temuč nekako šopirno in nenavistno urednik „Dom in Sveta“, veleučeni gosp. dr. Fr. Lampe. On nam piše za slavno

*) Upotrebljavanje dovršnika s pomožnikom biti v zrahanje bodočnosti, na pr. bom prišel (vместo: pridem), utri bom izpil polič vina (vместo: jutri izpijem polič vina) itd.

bratovščino „sv. Mohorja v Celovci“ lepo knjigo „Zgodbe svetega pisma“. Ni je knjige, ki bi tako živo delovala na priprosti naš narod, kakor delujeta katekizis in sveto pismo. Vsak rodoljub želi torej, da taka knjiga ne zastari prezgoda in da bodi tudi slovnično dovršeno delo, pisano v pristnej slovanskej slovensčini. Odnosna moja primetba v omenjeni razpravi, naj bi preosveščeni gosp. pisatelj nadaljeval in dovršil vso knjigo v takóšnem jeziku, v kakoršnem jo je pisati začel, rekše brezi nenaravnega sedanjega minolnika in brezi neskladnega bobikanja, bila je tako blagohotna, da blagohotnejša biti ni mogla. In vendarle je spekla veleučenega gosp. pisatelja tako v živo, da me je prožnoj rozgoj ošvréal in ošvigal. Tega se pa nisem vstrašil prav nič, ker sem za srečo trnov skoz in skoz in črez in črez po vsej polti in ker vem, da od tega šviganja in švrcanja ne bo bolelo ta bart mene, nego da bo bolelo samo gospoda pisatelja; le zato pa, da se razsejana

tujejeđa rastlina še bolj ne razplodi, nemogo molčati na neprikladne njegove besede.

Vsa moja razprava vrti se o našem glagolu in sicer le v glavnih potezah. Vse drugo v njej, kar sem namreč navedel o občeslovanskih slovniških oblikah, v našem narodu še semtertja živočih in o krivem rabljenju nekaterih besed, prosta je pri-tiklina, čeprav ne neumestna, ki mi je, tako rekši, kar nevedoma narastla pod jezikom.

I kaj sem napisal neki groznega o glagolu? Prav nič drugega, dragi prijatelj! nego to, da misli, govóri in piši naravno, da pripoveduj torej stvari, ki so minole, minolnikom, stvari, ki se sedaj godé, sedanjikom, stvari pa, ki se bodo še le godile, ali ki se še le dogodé, pa bodočnikom. Tu sem pa povdarjal, da izraža, tem načelom dosledno, ves čiharni slovenski narod, kar ga koli žive na neizmerivnem prostoru od italjanskih ravuin do severnega in vstočnega okeana. (Dalje prih.)

bodočim namestnikom za Česko določen dosedanji namestnik v Dalmaciji, a sinočne dunajske brzojavke govore o knezu Ferdinandu Lobkovicu kot bodočemu namestniku. Tako si vsaj tolmačijo dejstvo, da je Lobkovic odpotoval na Dunaj k dvornemu plesu. Knez Lobkovic ne bi bil po volji Nemcem. Sicer so pa vse to le ugibanja.

Dvojna zmaga Mladočehov. In zopet javljamo z vso potrebno rezervo nastopno brzojavko z Dunaja v današnjem „Mattinu“: Mladočehi so si priborili dvojno zmago: poleg odstopa grofa Thuna je pred durmi tudi imenovanje ministra-rojaka za Česko. Za to mesto je baje določen dvorni svetnik Albert, sedaj profesor na vseučilišču dunajskem. Relata refero.

V poslanski zbornici Oggerski je grof Apponyi v jedno in polurnem govoru utemeljeval svoje nasvete o sklepu premirja med strankami za določbo milenijskih slavnostij. O teh nasvetih smo obširneje govorili v današnjem zjutranjem izdanju. Baron Banffy je odgovoril, da je želeti mirnih razprav v poslanski zbornici ne le radi milenijskih slavnostij, ampak sploh; zavračal pa je očitanja zlorab pri volitvah. Dobri mož je pač čutil, kako mu je grof Apponyi stopil na kurje oko se svojimi izvajanci in pomagal si je, kakor je mogel: tajil je. No, gotov pa ni bil svoje stvari, kajti pripoznal je vendar, da treba posebnih določil glede volitev in obljubil je, da še pred Velikonočjo pride pred zbornico s potrebnim zakonskim načrtom.

Italija v Afriki. Sinoči bilo je zopet veselje v „Piccolovem“ Izraelu in pri njegovih somišljenikih zaradi „slavne zmage“ Italijanov v Eritreji. V čem pa sestoji ta najnovejša namišljena slavna zmaga? V jednostavni privatni brzojavki, došli „Il Piccolo“ iz Rive. Ta brzojavka pravi, da je Crispi brzojavil v Rivi živeči Baratierjovi sestri, da so Italijani zopet sijajno odbili napad Šoancev na Makallè ter osvobodili (?) utrdbe. — To najnovejšo „sijajno zmago“ je „Il Piccolo“ takoj izobnal po gledališču „Filadramatico“ in po onih kavarnah, kjer se shajajo njega krivonosi somišljeniki. Saj v Trstu žalibog ni treba reči „Cherchez les Juifs!“ kajti imamo jih še preveč. No gospoda pa že danes nekako poparjeni priznavajo, da ni še nikakeršnega službenega poročila o tej „zmagi“. Tolažijo se s tem, da službena poročila iz Makallè prihajajo poslednji čas vedno kasno in da je torej treba bržkone tudi v tem slučaju nekoliko potrpeti. — Res je sicer, da prihajajo poročila iz Eritreje kasno, ali pa celo po cele tedne ni nikakoršnih poročil, toda naše nemerodajno menenje je, da bi se italijanska vlada strašansko požurila s svojimi poročili, ako bi imela res zabeležiti kojo — sijajno zmago!

Različne vesti.

Nov konsistorijalni svetovalec. Kapelan pri c. in kr. dvorni žrebčariji v Lipici, č. g. Edvard Legat imenovan je svetovalec ad honores pri tržaškem konsistoriju. Vrlemu možu in duhovniku naše iskrene čestitke na zasluženem odlikovanju.

Imenovanje. Podučiteljica pri c. kr. vadnici za deklice v Gorici, Amalija Sirk, imenovana je stalno učiteljico na istem zavodu.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti se je nabralo pri božičnici dne 30. m. m. 13 kron 44 st.; č. g. Košir poslal je po Rudi-ju 4 krone; v nabiralniku pri g. Josipu Turku v Škorklji se je nabralo 6 kron 10 stot.; vkupe 23 kron 54 stot.

Sežanski ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je daroval, obdarovan s knjižicoj „Čuvajmo svoje prestarine“, g. Fran Princis iz Skopega 1 krono. Bog živi kraškega rodoljuba!

Črnogorska princesinja Olga dospela je včeraj ob 6¼ uri zjutraj z Lloydovim parnikom iz Benetk v Trst, opoldne pa je odpotovala z Lloydovim parnikom „Semiramis“ v Aleksandrijo. (Princesinja Olga je hči pok. kneza Danila I. in njegove pok. soproge Darinke. Ured.)

O poslovanju glavarja Laschana v Postojni. Z Vipavskega nam pišejo dne 14. januarja 1896: Letošnjo jesen bil je menda baš vsled ovadbe c. kr. okr. glavarstva v Postojni Simon Brajdih, župan v občini Vrabče, pred c. kr. okr. sodiščem v Vipavi obsojen, ker je bil baje nekemu rokodelskemu učencu vedoma napravil krivo sposobnostno

sprichevalo. Sodišče obvestilo je okrajno glavarstvo o izzvani obsodbi in poslednje pozvalo je, uvaževaje § 3. lit. c. obč. vol. r., župana Brajdih, da takoj odloži županstvo. — O tej obsodbi ni nikdo vedel v občini Vrabče, razven par županovih prijateljev. Zato se je ta trojica odločila dne 18. oktobra 1895. na križev pot v Postojino, prosit glavarja, da bi ublažil svojo nevoljo ter da bi še nadalje pustil županiti Simona kljub § 3. lit. c. o. v. r. in kljub gornji obsodbi. Glavar Laschan bil je spočetka trd in neizprosni: pozneje pa se je baje otajal led okolo uradnega srca Lažanovega in Simon vrnil se je utrjen v veri na Vrabče županit, ter še danes ondi župani, četudi ogromna večina občanov z nestrpljivostjo šteje ure njegovega županovanja! Čuje se, da je naš glavar Lažan ponosen na svojo uradno točnost in nepristranost. Morda ima prav. Ali v tem slučaju so ga večje speljali na krivo pot in radovedni smo, s kakim obrazom je čital pritožbo občanov, ki so ob zadnjih volitvah zvedeli za županovo obsodbo, zakaj se župan ne odstavi, a še z večjo napetostjo čakamo mi, kako se ta opolzli korak opraviči pred javnostjo?

Svarilo izseljencem. Tržaško namestništvo poizvedelo je, da parobrodna agencija (odnosno agencija za izseljevanje) „La Ligure Brasiliana“, ki je doslej brezplačno prevažala avstrijske izseljence iz Genove v Brazilijo, odslej ne prevažava več izseljencev brezplačno. Tržaško namestništvo izdalo je zatorej okrožnico političnim oblastim Primorske v ta namen, da iste obvestijo ljudstvo o gornjem ukrepu. Zajedno opozarja omenjena okrožnica na to, da italijanske oblasti ne dovoljujejo avstrijskim izseljencem prekoračiti meje drugače, kakor da se dotični izseljenci izkažejo s plačanimi voznimi listki za parobrod, ki naj jih odpelje izven Evrope, a vrhu tega morajo se izseljenci izkazati, da imajo dovoljno sredstev (denarja) za živeti tekom popotovanja.

Oggerski civilni zakon v Trstu. Včerajšnji tržaški službeni list je objavil med službenimi oglasi prvič „zakonski oklic“ po določbah oggerskega civilnega zakona. „Kraljevski državni civilni urad na Reki“, tako pravi ta „oklic“, „prinaša na javno znanje, da se nameruje oggerski podanik A. Camerra, c. kr. poštni uradnik z Reke, stanujoči v Trstu, poročiti z avstrijsko podanico Virginio Vram iz Trsta“. — Ta „oklic“ v „Osservatore Triestino“ bode ženina izvestno stal to, kar pravijo laški Tržačani: „un ocio della testa“, namreč „slan“ bode, jako „slan“.

Nadežda Slavjanska. Ruski vokalni zbor Nadežde Slavjanske (45 članov) bode dne 31. t. m. koncertoval na Dunaju s povsem novim programom. Od tam krene zbor preko Oggerske v Hrvatsko, Dalmacijo, Bosno in Hercegovino, zatem v Bolgarsko. V važnejših mestih priredi koncerte.

Veliki ples „Delal. podp. društva“ je postal tržaškim Slovincem običajen — narodni praznik. Morda ob nobeni drugi priliki v letu nam ne stopata tako živo pred oči važnost in pomembnost delalskega stanu v Trstu, oziroma onega društva, ki združuje pod svojo krasno zastavo več del slovenskega delavstva, nego ravno ob tem velikem plesu. Ta večer prihajajo naši delavci kar v trumah se svojimi spoštovanimi rodbinami v gledališče, toda lahko in s ponosom rečemo to, da večina njih ne prihaja radi plesa in zabave, ampak drugim plemenitim namenom: da po ogromni udeležbi pride do slovesne manifestacije slovenskega življa v Trstu. V tem tiči ravno važnost velikega plesa „Delal. podp. društva“ in zadovoljstvo mora navdajati vsacega Slovence, da celo nasprotni listi poročajo spoštovanjem o tej vsakoletni tradicionalni veselici tržaških Slovencev.

Letos bode ta ples v gledališču „Politeama Rossetti“ dne 25. t. m. Ta dan naj si sleherni tržaški Slovenec podčrta v svojem koledarju, da ne bi morda pozabil na svojo narodno dolžnost, ki veže vsakogar izmed nas, da se svojo navzočnostjo povečamo število manifestantov obstanka slovenskega življa v Trstu.

Da ne pozabite torej: dne 25. t. m. bode velik narodni sestanek v gledališču „Politeama Rossetti“! Na veselo svidenje!

Pevsko društvo „Zora“ na Vrdeli vabi na veselico, katera bode dne 19. januarja 1896. v domu „Prvega vrdelskega pogrebne društva“ na

Vrdeli šte. 794., v korist ubogim vdovam na Vrdeli. Razpored: 1. „*“ Tamburanje. 2. H. Volarič: „Kviško bratje“, zbor. 3. Pozdrav. 4. „*“ Tamburanje. 5. H. Sattner: „Na planine“, zbor. 6. S. Gregorčič: „Naš narodni dom“, deklamuje gospica Tončka Čargo-va. 7. „*“ Tamburanje. 8. Sodnijski prizor. 9. H. Sattner: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. 10. Igra. Odmor. 11. Presta zabava in ples. — Ustopnina: 20 nvč. za osebo, sedeži po 10 nvč. — Začetek ob 7. uri zvečer — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. — Ker je čisti dohodek določen v dobre namene, se radodarnosti ne stavijo meje.

Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi v nedeljo dne 9. februarja t. l. veselico s petjem, igro in plesom v prostorih gosp. Marina Lukše. Vspored tej veselici objavimo pravočasno.

Gasilno društvo v Postojni priredi dne 19. januarja t. l. veselico s petjem in sijajnim plesom v hotelu g. Dekleve „pri Kroni“. Pri veselici bode svirala domača godba na lok. Ustopnina za gospode 50 nvč., damam je ustop svoboden. Čisti dohodek je namenjen za poplačilo dolga in za popravo orodja. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Bralno društvo „Narodni dom“ v Škrbini imelo je dne 12. t. m. svoj šesti redni občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni v načelnništvo za tekoče leto: Josip Pipan, predsednikom, Jos. Zorza, podpredsednikom, Josip Dugulin, tajnikom; Fran Cotič, blagajnikom; Lavoslav Abram in Jos. Pipan st., odbornikoma.

Iz Trsta nam pišejo: Spominjate se še gotovo, gospod urednik, koliko nesporazumljenja je bilo v minolem letu med nami trgovskimi pomočniki. Načrtujem se, da letos ne bode tako, kajti letos smo se vendar združili, da bomo v lepi slogi vzbujali narodno zavest v svojih vrstah. V znak sporazumljenja prirediti hočemo veliki ples trgovskih pomočnikov v redutni dvorani gledališča Rossetti. Čisti dohodek je namenjen onim ubogim rodbinam pri sv. Jakobu, ki so trpele škodo po požaru. Za ta ples delamo velike priprave. Svirati bode vojaški orkester, a ples bode vodil gosp. Ivan Umek. Natančneje prihodnjč.

O požaru v Hruševici nam pišejo: Dne 11. t. m., t. j. minolo soboto po delopustu, pričelo je goreti gospodarsko poslopje nekega Krta v Hruševici pri Štanjelu. Ko je plamen požgal streho, pokazal se je velikanski plamen, ki je hitro obližal bližnji hlev ter ga tudi uničil. Ker je bila velika burja, so prišle iskre na bližnje strehe, ki so bile slamo pokrite, ter jih požgale. Ogenj je bil strašansko, ki se je vedno širil. Posestniku Tavčarju so pogorela vsa gospodarska poslopja razun hiše, kojo so vrli domačini obvarovali s tem, da so jo močili.

Gospodar Tavčar šel je v podstrešje nekega poslopja, ki je bilo krito s korci, da bi morda tam zamašil neko okno, ali dim ga je zmagal, da ni mogel ven. Našli so ga ob 9. uri zvečer mrtvega brez rok in nog, samo oprsje z glavo, kakor kos oglja. Nihče ni pa vedel o tej grozni nesreči, ker vsi so mislili, da on varuje živino pred vasjo. Poškodovani so štirje gospodarji, kojim je skupno pogorelo 9 raznih poslopij. Dva sta bila zavarovana, druga pa ne. Škoda je velika. Prizori so bili pretresujoči, kajti vsakdo je gledal v veliki burji, da reši svojo imovino. Do srca je segalo človeku, videčemu, kako so ženske jokaje nosile vodo, večji otroci so žalostno upili, ostali, ki niso mogli pomagati pri požaru in pa živina, so se zunaj vasi tresli vsled silnega mraza.

Star brest. Iz Boršta nam pišejo: Blizu pod vasjo v Zaborštu in sredi vinogradov stal je košat, nad sto let star brest. A kakor je vsake stvari konec na tem svetu, tako se je približal tudi našemu korenjaku. Od dne 9. do 10. t. m. bila je njegova zadnja noč. Grozna in neusmiljena burja se je masčevala nad njim ter ga telebnila v globok jarek. Ko sem izvedel v jutro, da je padel ta starina, zbadlo me je v srce, kajti živo mi je stopila pred oči misel, kolik dobrotnik je bil padli junak ljudem in živini, koje je gostoljubno vsprejemal v hudi vročini v senco svojega košatega vejevja. In kako so trudnemu potniku naslajali srce mili ptički, ki so žvrgoleli gori po vejah starega drevesa. Srečni so bili ptički v varstvu naše starine, kajti vedeli so, da so tu se svojimi mladiči vred varni pred sovražno roko.

In s takim dobrotnikom-starcem ni imela usmiljenja kruta burja; podrta ga je in sedaj leži tam v globokem jarku potr in porušen. Sic transit gloria mundi!

Prebivalstvo zemlje. V dobro urejeni, posamični državi ljudsko štetje ni posebno težka stvar. Vse drugo pa je, ako bi hoteli šteti prebivalstvo vse zemlje. Na svetu imamo še dandanes zelo obširnih delov sveta, katerih učenjaki niti preiskali niso, a v „državah“, nahajajočih se v takih krajih, ne more biti govora o rednem ljudskem štetju. No, statistika pomaga si v tem slučaju z računi. Seveda se približujejo take izračunane številke vendar le približno resnici. Najnovejši račun trdi, da iznaša prebivalstvo vse zemlje 2.470.729.000 duš, ali na okroglo skoro 2. milijardi in pol. Od vsega tega prebivalstva živi samo v Aziji več nego polovica, namreč okolo 826 milijonov, od teh okolo 361 milijonov na Kitajskem. Kaj so naše evropske države nasproti kitajskemu orjaškemu neokretnežu, nasproti ogromni Indiji (262 milijonov) in neizmerni Rusiji?!

Nekaj o abisinskem koledarju. Dandanes, ko so oči vse Evrope obrnjene v Abisinijsko, kjer se Italija bori za „svojo čast“, ki jo je izgubila tam, kamor je nihče ni zval, utegnejo tudi naše oč. čitatelje zanimati nekateri podatki iz koledarja, koji je v rabi v Etiopiji. Etiopijsko leto prične z dnem 10. septembra Gregorijanskega koledarja, t. j. z 29. avgustom Julijanskega. Leto ima 12 mesecev, vsaki mesec šteje po 30 dni. Koncem leta dodajajo 5 dni, da dobijo 365 dni v navadnem letu, 6 dni pa dodajajo v prestopnih letih. Po menenju Etiopov bil je svet ustvarjen pred 7390 leti; Kristus da se je rodil 5500 let po vstvarjenju sveta, torej je preteklo od rojstva Kristusa 1889 let. — Tu podajemo tudi imena 12 mesecev etiopijskega koledarja (januar—december): Tirri, Jekatit, Megavit, Gambot, Maiziā, Saniē, Hamliē, Nahasiē, Maskarem, Tekemt, Hedar, Thassaz. Dnevi tedna (Ponedeljek—nedelja) pa se zovejo: Sagnō, Maksegnō, Rob, Amus, Arb, Kedamiē, Ehud. — Kakor je videti iz tega jezika Abisincev po naglasu ni niti najmanje podoben oni „favella del dolce si“. Teško, da bode Abisincem kdaj volja učiti se italijanščini.

Nenadna smrt. Včeraj zadela je kâp na srcu 50letnega trgovca z zverinami Karla Zweierja, stanujočega v letovišču Murat (Campo Marzio). Prihitevšemu zdravniku z zdravniške postaje ni preostalo drugzega, nego konstatovati, da je Zweier mrtev.

Nezgoda. Voznik Rudolf Gabrijelčič, stanujoč v zagati dei Falchi hšt. 4, povozil je včeraj pri sv. Jakobu trgovskega pomočnika Petra Castellanija. Castellani hotel je preko ulice v lekarno Godinovo, ker ima svojo ženo bolno; v istem trenutku pa je pridirjal Gabrijelčič s svojim vozom, hoteč dohiteti druge vozove, ki so spremljali neki mrtvaški sprevod. Gabrijelčič ni mogel pravočasno ustaviti konja. Castellani se je močno pobil na rokah in na licu ter si zlomil dve rebri na levi strani. Ponesrečenega dal je zdravnik z zdravniške postaje prenesti v bolnišnico. Voznika so zadržali pri polic. komissrijatu št. Jakobskem na zapisnik ter ga izpustili na svobodo, dokler ga ne pozove sodišče na odgovor.

Izginolo dekle. Štiri dni je tega, odkar je izginola iz svojega stanovanja v ulici del Crocifisso hšt. 13 20letna Gizela Radoky. Ker je vse poizvedovanje domačinov po dekletu ostalo brezuspešno, prijavili so stvar policiji.

Nasilna tatvina. Iznajmljevalka postelj A. Vodopivec, stanujoča v I. nadstropju hiše št. 5 ulice Riborgo, šla je včeraj zjutraj po svojih opravkih. Vrnivša se domov po 10. uri, našla je vrata svojega stanovanja ulomljena. Tat, (ali tatovi) moral je jako dobro poznati običaje Vodopivčeve. Ukradel je iz omare 2 hranilnoulčne knjižici, glaseči na 250 gld., zimsko suknjo, vredno 18 gld., ter popolno obleko, vredno 28 gld. Zbegana žena prijavila je tatvino policiji.

Kar otroci vidijo doma, o tem govoré. Nedavno je vprašal župnik nekje v šoli sina ubožnega težaka: „Tinček, ali bi mi znal povedati, zakaj so Adama in Evo izgnali iz paradiza?“ — Fantič je nekoliko časa premišljeval, potem pa se je odrezal: „Zato, ker nista mogla plačati stanarine!“ — Dečkov oče moral je bil namreč ne-

davno iz stanovanja, ker trdosrčnemu gospodarju ni mogel poravnati stanarine.

Nes pameten „podvzetnik“. Nekaj dni sém kazal je na tukajšnjem Rallijevem zemljišču nek podvzetni Italijan radovednemu malemu in velikemu občinstvu živo, „izurjeno“ morsko tele. Ta žival bila je v veliki, toda zanjo vendar tesni kadi, v kateri je je bilo par pedij vode. No, poslednje dni postala je žival nekako otožna, in ni nič kaj voljno kazala svoje „izurjenosti“. Nje lastnik si je mislil, da jo menda „zebe“ (!) in po dogovoru z njemu jednako pametnimi (ali bolje rečeno nes pametnimi) somišljeniki, stavil je morsko tele — v toplo vodo! Seveda mu je žival poginila. Italijan je sedaj ves iz sebe; brzkone mu je žal, da ni svojega teleta stavil naravnost v vrelo vodo. Tako bi imel sedaj skoro dva kvintala kuhanega mesa.

Policijsko. Vodstvo Sv. Ivan - Vrdeljskega komisarjata je poizvedelo v preiskavi proti Ivanu Hraščaku, ki je ukradel Andreju Hrovatinu pri sv. Ivanu 126 gl. ter pobegnil, da je isti Hraščak po noči na 29. dec. min. l. v družbi z drugimi tatovi ukradel na kampanji na Vrdeli hšt. 257 4 steklenice žganja, kračo gnjati, komad slanine, razno obleko in drugo. Včeraj so zaprli 21 letnega bivšega trgovskega pomočnika L. P., ki je na sumu, da je sokriv teh tatvin. — Nepoznan tat ukradel je tvrdki Vittorie di A. Piazza na Barrieri hšt. 25 nje napisno tablo. — 52letno branjevko Heleno Monzana iz Zadra so zaprli, ker je pred nekolikimi dnevi v neki gostilni v ulici Crosada opila 56letnega mizarja Miho Muliča ter mu potem ukradla 30 gl. Denar so našli še pri njej. — Minolo noč zaprli so dva poulična kričača in 2 pijanca, ki sta se na ulici vedla nespodobno. — Vozniku Franu Baku, službujočemu pri Antonu Beningerju na Greti hšt. 12, ukradel je minolo noč nepoznan tat razno obleko in srebrno žepno uro, skupno vredno 27 gld., katere predmete je imel shranjene na senjaku. — Po noči na včeraj vtihotapil se je nepoznan tat v pisarno tvrdke Luzzatto, nahajajočo se na dvorišču hiše št. 6 v ulici Coroneo, ter ukradel srebrno žepno uro, vredno 13 gl., last čuvaja Kristijana Batiča. — Minolo noč stavil se je policiji 18letni zidar Štefan Skrinjarič iz Slavonije, izjavljajoči, da nima ni prenočišča, niti od česa živeti. Poslali so ga v zapor, kjer bode vsaj pod streho in ne bode stradal, dokler ga ne pošljejo v domovino. — 28 letnega Ivana Wolfa iz Češke zaprli so zaradi postopanja.

Loterijske številke. Izžrebane dne 15. t. m. Brno 51, 72, 35, 75, 67.

Najnovejše vesti.

Kastav 16. V drugem razredu zmagala je naša stranka 360 proti 4 glasom. V prvem razredu pa jednoglasno, 142 glasovi.

London 15. „Reuterjev office“ javlja včerajšnjega dne iz Pretorije: Razpravljanja med predsednikom transvaalske republike, Krügerjem, in angleškim pooblaščencom Robinsonom gledé tega, da Krüger izpusti ujetega Jamesona, dozorela so do povoljnega vspeha. Kar se dostaje drugih vprašanj, katera ima poravnati Angleška s Transvaalom, odložili so ista za sedaj. Neopravičene so trditve, da bi bil Krüger stavil pretrane zahteve.

London 15. „Reuterjev office“ javlja iz Pretorije dne 14. t. m.: Robinson pogodil se je s transvaalsko vlado, da ista izroči Jamesona in njegove častnike Angleški v obsodbo. Isto tako zgodi naj se z ujetimi vojaki. Angleška vlada naj prepelje vse te jetnike ali na Angleško, ali pa kam drugam, da postopa proti njim po svojem mišljenju.

London 16. „Reuterjev bureau“ je pooblaščen izjaviti, da je popolnoma neopravičeno govorjenje, da nameruje Angleška odstopiti Zeilo Italiji. (Zeila je angleško pristanišče ob rudečem morju. To pristanišče z njega okolico bi radi imeli Italijani, da bi tam mogli izkrcavati svoje vojake, idočé v Eritrejo ter s tem skrajšati pot. Ured.)

Masava 16. Minoli ponedeljek napadli so sovražniki zopet utrdbo Makallé. Italijani so jih odbili, provzročivši jim še večje izgube, kakor minole sobote. Iz utrdb so naskočili Askari, ki so preskrbeli po-adko z vodo. (V teh brzozavnih poročilih ponavlja se vedno jedna in ista stvar, a poleg tega niti ni dokazano, da je poročilo samo ob sebi zares avtentično. Ured.)

Trgovinske brzojavke.

Buimpesta. Pšenica za je-en 7.17 7.18 Pšenica za spomlad 1896 6.96 — do 6.97. Oves za jesen — — — Rž za spomlad 6.28 6.30 Koruza za oktober — — — maj-juni 1896 4.44 — 4.45

Pšenica nova od 78 kil. f. 7.00 — 7.05 od 79 kil. f. 7.05 — 7.15. od 80 kil. f. 7.10 — 7.20 od 81 kil. f. 7.20 — 7.30. od 82 kil. for. 7.30 — 7.35. — Ječmen 5.60 — 5.25 prosa 5.40 — 5.75.

Pšenica stalno, prodaja 60000 mt. st., 2¹/₂ — 5 nč. dražje. Vse druge vrste žita nespremenjene. Vreme: sneg.

Praga. Neratimirski sladkor f. 12.95. —, za maj 14.35. Oktober-december. 12.65

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst 26 carino vred odpošiljatev precej f. 21.50. Con casni 22.25 — 32.50 Četvorni 23.25 — 33.50. V glavah (sodih) 23.50 34. — jako stalno

Havra. Kava Santos good average za januar 88.25, za maj 84.25

Hamburg. Santos good average za januar 70.25 za mare 70. — za maj 69. —

Dunajska borza 16. januarja 1896

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.70	100.90
„ „ v srebru	100.95	101.10
Avstrijska renta v zlatu	122.30	121.90
„ „ v kronah	100.35	100.30
Kreditne akcijske	308.50	261.25
London 10 Lat.	121.70	121.35
Napoleoni	9.61 ¹ / ₂	9.63 ¹ / ₂
20 mark	11.87	11.88
100 italj. lir	44.15	44.10

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dne 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
2.10 popol.	omnibus v Kormin.
4.40 „	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8. — „	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.10 „	mešani vlak do Mürzzuschlaga.
8.45 „	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

6.48 predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.40 „	brzovlak iz Kormina.
9.25 „	brzovlak z Dunaja.
10.20 „	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36 „	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.51 „	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino; — z Dunaja zveza z Reko.

b) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 15. septembra 1895.

ODHOD:

6.30 predp.	v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35 „	v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „	v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30 „	brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20 popol.	v Divačo
4.19 „	v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp.	iz Herpelj.
9.50 „	iz Pulja, Rovinja.
11.15 „	iz Herpelja, Ljubljana, Dunaja.
7.05 popol.	iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane, Divače.
9.45 „	brzovlak iz Pulja, Rovinj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

7.29 popol.	iz Boršta.
9.35 „	iz Divače.

Raspis Službe.

Pri „Tržaškem Sokolu“ je izpraznjeno mesto **sluge**. Zahteva se popolne znanje slovenskega jezika. Natančneje je poizvedeti pri upravnistvu našega lista, ulica Molino piccolo št. 3.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni prah
ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni
katar, dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Poštne pošiljave izvrnujejo neutežoma.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarni v Pragi.

priznana izvrstno, bolečine blažeče mazilo;
dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to **splešno** pri-
ljubljeno domače sredstvo za kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take stekla-
nice kot pristne, ki imajo znano varstveno
znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.